

OŚRODEK TEMATYCZNY: Warmia – region w którym mieszkam.

TEMAT ZAJĘĆ: Postacie regionu. Ernst Wiechert

CEL OGÓLNY: Popularyzacja wiedzy na temat Warmii, budowanie więzi z regionem.

CELE SZCZEGÓŁOWE: uczeń wie:

- kim był Ernst Wiechert, że jego imieniem została nazwana jedna z ulic Olsztyna,
- zna przykładową twórczość pisarza,

METODY:

- słowne-rozmowa kierowana, pogadanka,
- oglądowe- pokaz, obserwacja,
- praktycznego działania

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: Baśń o złotej kuli E. Wiecherta, wełna, nożyczki, zdjęcia pisarza

CZAS: 60 minut

MIEJSCE: sala wyposażona w stoliki i krzeselka

PRZEBIEG ZAJĘĆ

CZĘŚĆ ZAJĘĆ, CZAS	CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA	CZYNNOŚCI UCZNIÓW	UWAGI
CZĘŚĆ WSTĘPNA, ok. 10 min	1. Czynności wstępne: przywitanie, rozdanie materiałów, zapoznanie z tematem zajęć.	Dzieci siedzą w kręgu.	
CZĘŚĆ GŁÓWNA, ok. 40 min	1. Postać Ernsta Wiecherta: urodził się 18 maja 1887 roku w leśniczówce Pierśławek na Mazurach między Mrągowem a Rucianem – Nidą. Dzieciństwo spędzał w otoczeniu przyrody, która również jako kontakt z Bogiem, wywarła wpływ na jego twórczość. Gimnazjum i studia ukończył w Królewcu. Pracował jako nauczyciel, w 1914 roku wstąpił ochotniczo do wojska. Służył w olsztyńskim pułku dragonów. Podczas pierwszej wojny światowej przebywał na froncie wschodnim. Zgroza wojenna odcisnęła piętno na jego psychice. Od 1930 mieszkał w Niemczech, tu głośno potępiał przejawy nacjonalizmu, ostrzegał młodzież przed uleganiem hitleryzmowi, za co trafił do obozu koncentracyjnego. Nigdy nie powrócił do Niemiec. Baśnie napisane w 1946 r. oparł na wierzeniach ludowych a za wartość największą uważał dziecięce, czyste serce. 2. Głośne czytanie: Baśń o złotej kuli 3. Zabawy z kłębkami wełny: rzucanie kłębkami wełny, każda osoba trzyma nitkę, tworzymy sieć. Osoba rzucająca musi powiedzieć coś miłego o osobie do której rzuca. Panny z włóczki: Odmierzamy 20-25 cm włóczki i składamy do uzyskania odpowiedniej grubości (im więcej razy złożymy, tym grubsza będzie laleczka). Krótkim kawałkiem włóczki przewijamy nitki na górze, a na dole po przeciwnej stronie przecinamy. Główkę robimy przewijając nitki włóczką około 5 cm poniżej pierwszego wiązania. Szykujemy ok. 20 cm zwitek na rączki. Tu mamy do wyboru: albo tylko związać końce (wtedy laleczka będzie miała luźne rękawki), lub też zapleść włóczkę w cienki warkoczyk. Jak kto woli. Ręce wsuwamy w środek tułowia i przewijamy poniżej.	Dzieci zapoznają się z prezentowanymi materiałami, swobodna rozmowa z prowadzącym. Dzieci siedzą w kręgu	Zał. 16.1 i 16.2
CZĘŚĆ KOŃCOWA, ok. 10 min	1. Czynności porządkowe 2. Prezentacja prac 3. Podsumowanie zajęć	Wspólne uprzątnięcie miejsca pracy, omówienie ilustracji.	

PYTANIA KONKURSOWE: Kim był Ernst Wiechert? Odp.: pisarzem